

# Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Α' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 7

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✕ Ν. ΠΙΛΑΒΙΟΣ, ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΜΑΪΟΣ 1905



Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ  
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

(Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ — ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ  
ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ — Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ —  
Η ΚΗΔΕΙΑ Κ. Α. ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ)





ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΜΕΤΑΛΛΟΝ

ΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΥ

(Συνέχεια από το τεύχος του Ματίου)

Μία εκ των εκπληκτικῶν ιδιοτήτων του είναι ἡ ἀδιαφορία του εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας. Ἐν φ, ἐν τῇ Φύσει, ὄλων τῶν σωμάτων αἱ ιδιότητες, μήκος, ὄγκος, ἑλαστικότης, εὐκαμπτότης, ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῆς θερμοκρασίας, μόνον αἱ ἀκτίνες αὐτοῦ δὲν ἐπηρεάζονται εἴτε ὑποβάλλωμεν αὐτὸ εἰς θερμοκρασίαν 100° K ἢ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ βρασμοῦ τοῦ ὑδροποικμένου Ὑδρογόνου (— 250°). Ἀκτίνες δὲ τὰς ὁποίας ἐκπέμπει ὄχι μόνον κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως διὰ μέσου τῶν ἀδιαφανῶν σωμάτων, ἀλλὰ καθιστῶσι καλοὺς ἀγωγούς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ πάντα τὰ σώματα, τὰ ὡς ἀπομονωτικὰ θεωρούμενα, οἷον τὴν τερεβενθίνην, τὸ πετρέλαιον, τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα.

Ὡς αἱ συγγενεῖς τοῦ ἀκτίνες X, δὲν ἀνακλιῶνται ἐπὶ κατόπτρων, οὐδὲ θλιῶνται διὰ πρισμάτων ἢ διαπερῶσι κατ' εὐθείαν. Ἰσχυρὸς μαγνήτης ὄχι μόνον ἐκτρέπει ἀλλὰ καὶ διαιρεῖ αὐτὰς εἰς τρία διαφόρως ἠλεκτρισμένα μέρη.

Ὅ,τι μᾶλλον ἐκπλήσσει εἶνε ἡ διαρκὴς ἀκτινοβολία του. Μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον καὶ ἀπὸ 5 ἔτων ὅτε ἀπεμονώθη, εἶνε διαρκὴς πηγὴ ὁμοιομόρφου συνεχοῦς καὶ σταθερᾶς ἀκτινοβολίας, φωτός, θερμότητος, καὶ ἡλεκτρισμοῦ. Ἀλλὰ θερμότης, ἡλεκτρισμὸς εἶνε μορφαὶ ἐνεργείας. Ἄρα τὸ Ράδιον φαίνεται νὰ πραγματοποιῇ τὸ αἰκίνητον ὄπερ τόσα πεπληνημένα πνεύματα ἀνεζήτουν ἄλλοτε. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν πῆλον τῶν Δαναίδων, συγκρίνεται μὲ δοχεῖον διαρκῶς πλήρες, παρὰ τὴν συνεχῆ κατανάλωσιν τοῦ ὑγροῦ ὃ ἐγχεῖται.

Ἄλλ' ὑπάρχει ἐκπληκτικώτερα ἰδιότης ὄλων τῶν ἄλλων καὶ ἥτις εἶνε ἡ ἐνέργεια τοῦ Ραδίου ἐπὶ τῶν γεινναζόντων σωμάτων. Τὸ Ράδιον δὲν εἶνε ἐγωιστικόν· δὲν κρατεῖ δι' ἑαυτὸ τὴν μυστηριώδη ἰσὺν ἣν κατέχει. Τὴν μεταδίδει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ σώματα. Ἡ ἀξιοσημειώτος αὕτη ἰδιότης ὀφείλεται εἰς τὸν Κον καὶ τὴν Καν Curie. Οἱ σοφοὶ οὗτοι, πρᾶγματι παρετήρησαν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίρρειαν τοῦ Ραδίου, τὰ σώματα καθίσταντο προσκαίρως ἰκανὰ νὰ ἐκπέμπωσιν ἀκτίνες. Ἡ οὕτως ἀποκτηθεῖσα ἰδιότης ἐκλείπει βραδέως, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἐρεθιστικὴ ἐνέργεια τοῦ Ραδίου παύει νὰ τὰ διεγείρη.

Ἐτέρα ἐπίσης ἀξία λόγου ἰδιότης εἶνε ἡ ἐκπομπή, ὀρελομένη εἰς τὸν Ἄγγλον φυσικὸν Rutherford. Φαίνεται ὅτι ἐκ παντὸς ἄλατος Ραδίου ἐν διαλύσει ἐκλύεται ἀγνωστος ὕλη, ἐνεργουσα, ὡς τὰ ἀέρια, καὶ ἥτις ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἀκτίνες



Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ ΚΑΙ Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΕΛΕΚΑ

πολεμιστάς. Τὸ δ' ἔτι μᾶλλον καταπληκτικὸν εἶνε ὅτι τρεῖς ἐν βραχυτάτῳ ἀνοχοδόμησεν ἡ Ρώμη ἰσχυρότατον, κατὰ τὸν Α' Λιβυκὸν πόλεμον, τὸν οὐτινος ἀπεστερήθη, ἀτυχήσασα, στόλιον αὐτῆς· συνέβη δὲ ποτε νὰ καθελαισθῶσιν ἐντὸς ἐνενηνήοντα ἡμερῶν 220 πενήτηρες, ὄπερ ἀναλογεῖ εἰς ἐτήσιαν ναυπηγικὴν παραγωγὴν 440.000 τόνων, ἧτοι 100 τρικρότων καὶ διεκρότων τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ Νέλσον ἐμάχετο ἐν Ἀβουκίρ καὶ Τραπαζοῦρ!!

Κατὰ τὸν Β' Λιβυκὸν πόλεμον, ἡ Ρώμη εἶχεν ἀναγνωρισθῆ πλεόν διεθνῶς ὡς Ναυτικὴ Δύναμις δυσμαχήτου ἐπιβολῆς. Ἐκ τούτου δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ὑψίστην τῶν ναυπηγείων, ἃ ἐκέκρητο, τελειότητα ἐξηγεῖται πῶς ὁ Σκιπίων κατώρθωσε νὰ ἐσχαρώσῃ, νὰ φέρῃ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ εἰς πέρας καὶ νὰ ἐξαορίσῃ στόλιον πολυάριθμον, τόσον ὥστε νὰ πιστεύωσιν πολλοὶ τῶν ἀρχαιολογούντων ὅτι, μόνον ἂν τὰ πλοῖα ἦσαν πρωτογενεῶς διαγραφῆς καὶ κατασκευῆς, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ συντέλεσις παρομοίου ἔργου. Ἀσφαλῶς εἰκάζεται, μὴταυτὰ, ὅτι οἱ κατὰ τὴν ἀρξαμένην αἰμὴν καὶ μετέπειτα καλλιεργηθέντες παρὰ Ῥωμαίους τύποι εὐσώμων τῆς γραμμῆς σκαφῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ πρὸς ἐγκριστάσιν τηλεβόλων κρισηγία ἀπῆντα οὐχὶ καθὼς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχαϊκῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν μορφὴν παρατοίχων πυργίων πρὸς πῶρον καὶ πρὸς πρύμναν, ἄτινα ἐκαλοῦντο Turres ad libram καὶ ἦσαν ἐν ἀνάγκῃ ἀραιρετά, ἐποικίλλον κατὰ τὰς ὑπαγορευθείσας τῶν τυχανόντων καιρῶν. Ὅπως πάλιν καὶ οἱ δι' οἰασθῆποτε χρεῖας ἀρματωνόμενοι στόλοι, συνετίθεντο καθ' ἃ ἐφαίνετο ἐκάστοτε ἀρμοδιώτερον καὶ ἐπαρκέστερον.

Παροχομένης δὲ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ περιόδου, ἡ παρῶταξις ἀφωπλιζέτο καὶ μονοποῦ διελύετο, ἵνα εἰς νέαν περιστασίαν ἀναθεωρηθῆ συνφῶδ᾽ αἱ προβλεπομένης συνθήκαι στρατείας, κάποτε μάλιστα ῥιζικῶς.

Βασανίζοντες, φρο' εἰπεῖν, τὴν ἰσότησιν τῶν ἐν Λιλυβαίῳ γενομένων καὶ τῆς πρὸ τοῦ Δρεπάνου ἐκακολουθησῆς τῆς 249 π. Χ. καταστροφῆς, κλίνομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ Ἀδεοβάλδου ἠτηθῆντα πλοῖα τοῦ Πουβλίου Κλαυδίου, θὰ ἦσαν πενήτηρες ὑπολειπόμενα τῶν γνωστῶν ἄλλοθεν κατὰ τὰ πληρώματα καὶ οὐχ ἦγον ἐκποπίζουσαι αἰσθητῶς ὀλιγώτερον ἐκείνων. Διαρκοῦντων ἔπειτα τῶν ἐμφυλίων σαραγαμῶν, ἡ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ κόλῳ ὑπηρεσία εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς πολεμικὰ πλοῖα ἐκ τῆς εὐσεως καλοθάλασσα καὶ ἀνθεκτικὰ, τὰ ὁποῖα ὄμως, πατηθῆντα καὶ αἰχμαλωτισθέντα ἐνίοντο ἀπὸ ἀπλᾶς λέμβους, ἔδει νὰ ἦσαν μικρᾶς χωρητικότητος καὶ ἐπανδρώσεως. Αἱ 500 ἀκόμη νῆες, δι' ὧν ὁ Πομπηῖος ἐξώτωνσε τοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐσωτερικῆς ἀναταστάσεως πλημμυρησάντας τὰ ὄμορα πελάγη πειρατῆς, ἐτύγχανον κατὰ τὸ πολὺ ἐλαφροὶ καὶ ὑπερ ἄλλο ἐπεξητήθη νὰ ἦνε εὐδρομοί, ὅπως ἐκπληρώσῃσι κάλλιον τὴν διὰ τὴν ὁποῖαν ἐκλήθησαν ἀποστολὴν. Τέλος δὲ, ὁ στόλος μὲ τὸν ὁποῖον ἀνεπέζηλθεν ὁ Ἀγρίππας ἐναντίον τῆς ναυτικῆς τοῦ Σίξτου ἐτοιμασίας, θὰ συνέκειτο ἀναμφιβόλως ἀπὸ σκάφη constata, εὐρύχωρα καὶ ἰδιαζόντως κατὰλληλα δι' ἀγῶνας ἐκ συστάσεως.

[Ἐστὶ συνέχεια].

τοῦ Ραδίου, δὲν διαπερῶν τὰ σώματα παραμένονσα εἰς τὰ φαικίδια ἢ τὸ ἐμπεριέχον. Τὴν ἐκπομπὴν ταύτην συμπυκνοῦμεν, ὡς τὸν ἀτμὸν, ψύχοντες ἐντὸς ὀρειοειδοῦς σωλήνος. Πᾶν σῶμα ἐκπέμπον ἀκτίνας δὲν εἶνε ἀναγκασίως Ράδιον. Ἀρκεῖ ὄμως νὰ εἶχεν ἐγχειρισθῆ ἐπὶ τινος χρόνου ἐντὸς δοχεῖου ἐμπεριέχοντος διάλυσιν ἄλατος Ραδίου διὰ νὰ ἀκτινοβολῇ. Ἀλλὰ τὸ οὕτως ἀκτινοβολοῦν σῶμα δὲν εἶνε σταθερὸν ἢ ἰσχυρὸν τοῦ ἐλαττοῦται μετὰ τοῦ χρόνου. Δεόν λοιπὸν κατὰ τὴν ἀναζήτησιν μεταλλευμάτων Ραδίου νὰ καταβάλλωμεν τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς μεγάλα σφάλματα καὶ ἐκλάβωμεν ὡς Ράδιον σώματα ἀπλῶς ἀποκτήσαντα τὴν πρόσκαιρον ἰδιότητα, δι' ἐπαρῆς μετὰ Ραδίου ἢ ἐνώσεως του. Πρὶν ἐξετάσωμεν τὰς εἰδικὰς ἐνεργείας τοῦ Ραδίου ἐπὶ τῶν ζώωντων ὀργανισμῶν, αἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς θεραπευτικὰς ἐφαρμογὰς ταρασσούσας ὄλιγον τὸ λογικόν, ἃς ἴδωμεν πῶθεν προέρχεται ἡ τρομερὰ ἐνέργεια τῆς ἀκαταπαύστου καὶ ἀμειβοῦς ἀκτινοβολίας τοῦ Ραδίου, τοῦ ὁποῖου ἡ γραμμὰριον ἐκλύει ἐνεργειανίστην μὲ πολλὰ δισεκατομμύρια ἀτμοσφαιρῶν. Δύο ἐξηγήσεις, ἀμρότεροι ὑποθετικαί, ὑπάρχουσι. Ἡ ἑστὶ ἐν τοῖς μορίοις τοῦ Ραδίου γίνεται συνεχῆς μετατροπὴ τῶν ἀτόμων, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἀκτινοβολία, ἢ ὅτι γίνεται αἰσθητὴ μετατροπὴ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ διαστήματος, ἢ αἱ αἰσθηταί μας ἀδυνατοῦν νὰ παρατηρήσωσιν.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Ραδίου ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν τῆς ὄρασεως εἶνε σχεδὸν θαυματουργός. Πλησιάζοντες δηλαδὴ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ εἰς τὸ σκότος ὄμοριον Ραδίου ἐγκλεισθέντων εἰς θήκην ἀδιαφανῆ αἰσθητόμεθα ζωηρὰς λάμψεως· τὰ ὑγρὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὸν ὀφθαλμὸν φωσφορίζουσι πύραυλα καὶ παρουσιάζουσι οὕτω φωτεινὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ τοῦ ἀμφιβλῆστρουιδούς. Ἐπειρήθησαν ἐπὶ τυφλῶν οἵτινες ἔσχον τὴν αἰσθησὴν ὑγιῶν. Ἴδου ἴσως ἡ σωτηρία διὰ τὰξιν τινὰ ἀποκλήρων, διὰ τοὺς δυστυχεῖς τοὺς ἐστερημένους τῆς ὄρασεως τοὺς ἀφωπλισμένους εἰς τὴν ὑπαρξίν. Ὅλα ἦτο εὐγενὴς ἐφαρμογὴ τῆς Ἐπιστήμης ἢ ἀπόκτησις τῆς ὄρασεως διὰ τοὺς καταδικασμένους εἰς αἰώνιον σκότος. Προβαλλόμενοι ἐπὶ τῶν νευρικῶν κέντρων ἐπιφέρουν παραλύσιν καὶ θάνατον, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη γενομένου πειράματος ἐπὶ μυῶν. Τὸ κρανίον ὄμως προστατεύει τὸν ἐγκέφαλον ἀπὸ τὰς ἐπικινδύνους ταύτας ἀκτίνες.

Αἱ ἀκτίνες αὗται ἐπιδρῶσιν ἐνεργητικῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος. Ὁ Becquerel μετὰ πολλὰ πειράματα ἔλαβε πικρὰν τούτου πείραν. Οὕτω τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων του τὰ ὁποῖα ἐχειρίζοντο σωλήνας καὶ κιβωτίδια περιέχοντα ἐνώσεις καὶ ἄλατα Ραδίου, κατέστησαν σκληρὰ, λευκὰ καὶ ἐπώδυνα. Ἡ φλόγωσις τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων διήρκεσε 15 ἡμέρας καὶ ἐτελείωσε διὰ πτώσεως τοῦ δέρματος, ἢ ἐπώδυνος ὄμως εὐαίσθησις διήρκεσε πλέον τῶν 2 μηνῶν.

Ὁ Becquerel ἐγένετο θύμα καὶ ἄλλου παρομοίου δυστυχήματος. Τὴν 3ην καὶ 4ην Ἀπριλίῳ 1901 ἔφερεν ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ θύλακιον τοῦ περιστήθιου, δεκατόγραμμὰ τινὰ γλωριούχου Βαρίου. οὗ ἡ δύναμις εἶνε κατὰ 800000 μεγαλειτέρα τῆς τοῦ Οὐρανίου. Ἡ ὕλη ἦτο ἐγκλεισμένη ἐντὸς ὑαλίνου σωλήνος κεκλεισμένου, 20 x 4 x 4 mm μήκους καὶ 4 mm διαμέτρου, τεθειμένη ἐντὸς χάρτου καὶ ἐγκλεισμένη ἐντὸς κιβωτιδίου ἐκ χάρτονος. Τὸ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ 6 τὸ ὅλον ὄρας.

Τὴν 13ην Ἀπριλίῳ, χωρὶς νὰ αἰσθανθῆ οὐδένα πόνον, παρέτήρησεν ὅτι αἱ ἀκτίνες διεργάζονται διὰ τοῦ ὑαλίνου σωλήνος, τοῦ κούτου καὶ τῶν ἐνδωμάτων, παρήγαγον ἐπὶ τοῦ δέρμα-

τός του ἐρυθρὰν κηλίδαν, ἥτις τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας κατέστη βαθυτέρα, καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ σωλήνος. Τὴν 24ην ἰδίῳ, τὸ δερμα ἐπίπτε καὶ τὸ προσβλήθεν μέρος ἐκοιλαινετο καὶ ἐσηματίζετο πύον. Ἡ πληγὴ ἐθεραπεύθη ἐπὶ 1 μηνῶ ὡς συνήθως πληγὴ ἐπουλώθη καὶ ἔμεινε σημεῖον δεικνύον τὴν θέσιν τοῦ σωλήνος. Ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ περίεξ μέρος τοῦ δέρματος ἠλλοιώθη οὕτως ὥστε καὶ σήμερον, μετὰ 2 1/2 ἔτη, ἀκόμη διακρίνεται μέρος λευκώτερον μετ' ἐρυθρῶν κηλίδων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θεραπείας ἀνεράνη τὴν 15ην Μαΐου 1901 δευτέρα ἐρυθρὰ κηλὶς ἐπιμήκη, πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος. Ἡ ἐπενέργεια ἦτο ἡ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἢ τῆς 14ης Ἀπριλίῳ, ἀλλ' ἦτο βραχυτέρας διάρκειας, μίαν μόνον ὄρας. Ἡ φλόγωσις ἀνεράνη 34 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐρεθιστικὴν ἐνέργειαν. Τὴν 26ην Μαΐου τὸ δερμα ἔπεσε. Θεραπευθεῖσα ὡς καὶ ἡ πρώτη, ἀρῆσιν ἐπὶ τοῦ δέρματος χρωματισμῶν ὄρων καὶ νήματα τινὰ ἐρυθρὰ ὑφιστάμενα εἶτι μετὰ παρελευσιν 2 ἐτῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐνέργεια αὕτη ὠδήγησεν ἱατροὺς τινὰς νὰ ἐπεκτείνουσιν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τὴν θεραπείαν τῆς φυματιώδους φλογώσεως τοῦ δέρματος — Lupus — καὶ τοῦ Καρκίνου. Φαίνεται ὅτι, εἰς ὀρισμένας περιστάσεις, παρετήρηθη βελτίωσις, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα ἢ ἀνερέφωμεν προηγουμένως δεικνύουσι ὅτι δεόν μετὰ μεγάλης συνέσεως νὰ χειρίζομεθα τὸ Ράδιον.

Ἄν θεραπεία ὀρισμένα νοσήματα, δύναται ὄμως νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἢ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος σοβαροὺς ἐρεθισμοὺς δυναμένους νὰ ἐπιφέρωσι καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον. Τὴν σήμερον ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Arsonval μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, πειράζει τὴν φυσιολογικὴν ἐνέργειαν τῆς συμπυκνωμένης ἐκπομπῆς, δι' ἧς, διαλυομένης εἰς ὑγρὰ, ποιεῖ ἐνέσεις εἰς τὸ αἷμα τῶν ζώων. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν μικροβίων δὲν ἀναπτύσσονται, καὶ τινὰ ὡς τὸ τοῦ ἀνθρώπου θνήσκουσιν εἰς ὀρισμένας περιστάσεις. Ἡ γονιμοποίησις τοῦ κόκκου καταστρέφεται διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ Ραδίου.

Ζητήσωμεν τέλος τίνες αἱ πιθαναί τοῦ Ραδίου ἐφαρμογαί εἰς τὸ μέλλον. Ἡ μεγάλη τιμὴ αὐτοῦ πρῶτον ἀντιτίθεται εἰς ἐπᾶσαν βιομηχανικὴν ἐφαρμογὴν, ἢ ἐνεργεία του δὲ εἶνε λίαν βραδεία. Καίτοι ἡ ἐνέργειά του εἶνε φοβερά, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὴν σημερινὴν καύσιμον ὕλην ἢ τὴν δύναμιν τῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων.

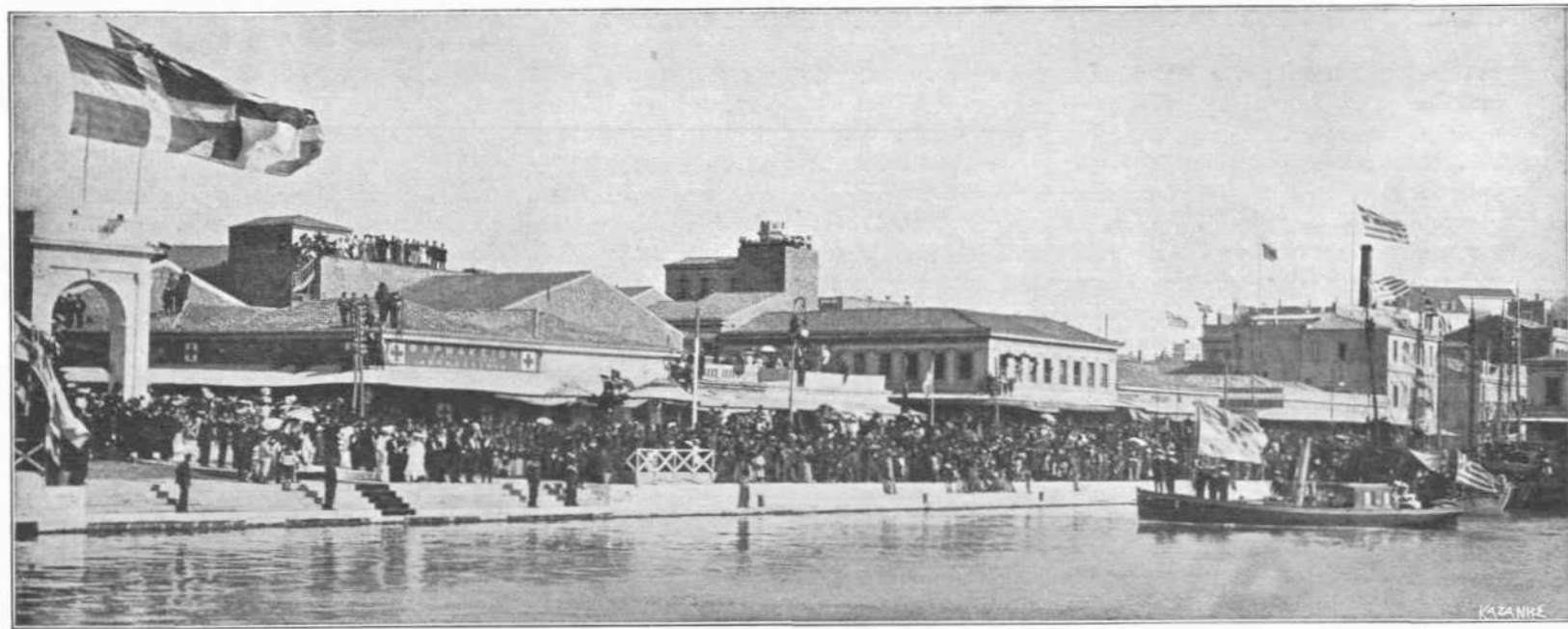
Αἱ ἐπιστημονικαί εἶνε ὄντως ἀξιοσημειώτοι. Καὶ πρῶτον ἡ ἐφαρμογὴ του εἰς τὴν θεραπείαν ὀρισμένων ἀσθενειῶν ἢ διὰ τὴν καταστροφὴν ἐπικινδύνων μικροβίων διδουσι εἰς αὐτὸ πρῶτης τάξεως θέσιν μεταξύ τῶν νέων ἀνακαλύψεων. Αἱ ἰδιότητες γενικῶς τοῦ νέου σώματος τείνουσι νὰ προσανατολίσουν τὴν Φυσικὴν εἰς νέαν ὁδόν, παραβλεπομένων δὲ τῶν γνωστῶν νόμων, πρέπει νὰ ἀναζητηθῶσιν ἄλλοι, οἵτινες ἴσως μᾶς ὠδηγήσουσι εἰς ἀνακάλυψιν νέων φυσικῶν δυνάμεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, νέα φαινόμενα θὰ εὐρεθῶσιν καὶ ὅταν ἡ Ἐπιστήμη προχωρῇ, αἱ ἐφαρμογαὶ ἀκολουθοῦν ἐκ τοῦ συνέργου καὶ τὸ «εὐ εἶναι» τῆς ἀνθρωπότητος αὐξάνει ἐξ ὀλοκλήρου. Ἡ ἱστορία τοῦ διαρρέυσαντος αἰῶνος μᾶς διδὲν τὴν ἀπόδειξιν τῶν ὄσων εἶπομεν, διὰ τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ σιδηροδρομοῦ, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Ἐχωμεν ἐμπιστοσύνην. Ἡ μέχρι τοῦδε εὐθετα ὁδὸς τῆς Ἐπιστήμης ἐφθάσεν εἰς ἀπότομον στροφὴν. Πῶς ὠδηγεῖ αὕτη; Ἀκριβῶς οὐδὲν γνωρίζομεν, ἀλλ' ὠδηγεῖ εἰς χώρας ἀνεξερευνήτους ὅπου τὸ πᾶν θὰ κατακτῆσωμεν. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ



Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΑΘ' ΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ





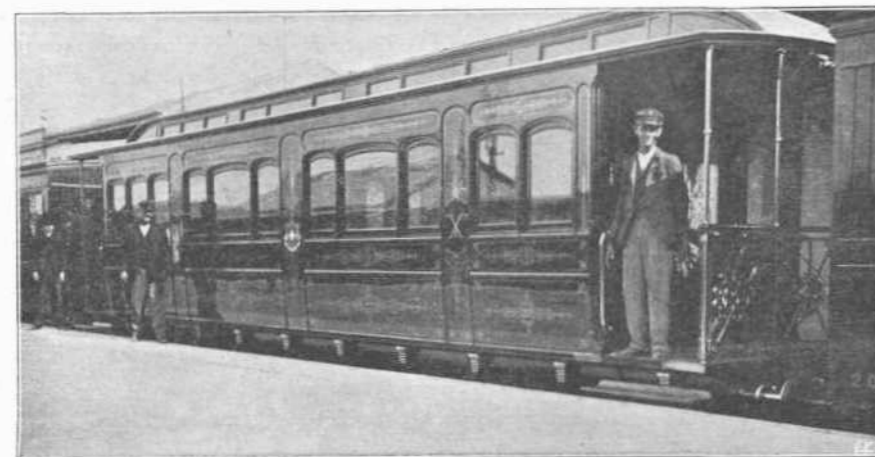
Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ — Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΤΜΑΚΑΤΟΣ "ΔΑΓΜΑΡ", ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑΝ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ [Φωτ. Γαζιάδου]



Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΣΤΗΘΕΙΣ ΔΙΟΔΟΣ [Κατά σχέδιον του 'Αρχιμηχανικού του Δήμου κ. 'Ιω. Κολλιναίου]



ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ [Θαυμάσιος διάκοσμος του ξεψότου του 'Ομίλου των 'Εσθρομών - με φυσικά άνθη εις τὰ χρώματα της 'Ελληνικής και 'Αγγλικής σημαίας]



Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΜΑΞΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ Δ' ΗΣ ΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ  
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ



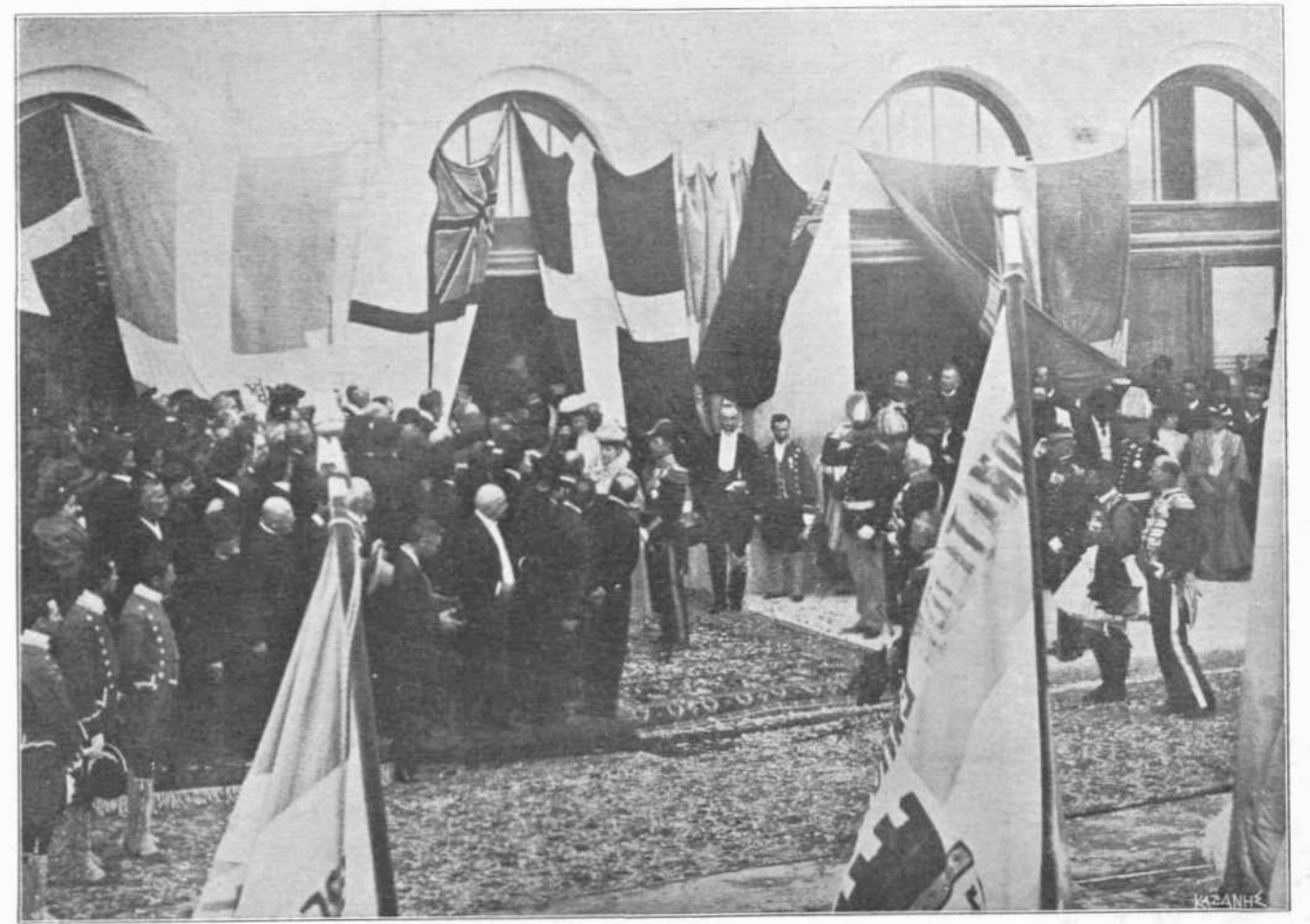
Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΥΛΙΑΣ  
[Σήμερον βασιλείς της 'Αγγλίας κατά το δεύτερον έτος τών γάμων των].



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ  
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΜΗΓΟΥ ΤΗΣ "ΒΙΚΤΩΡΙΑ-ΑΛΒΕΡΤΟΣ,"



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ  
ΑΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΙ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΙ ΜΩΔ  
Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑΣ



Ο ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΔΕΞΙΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΩΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ





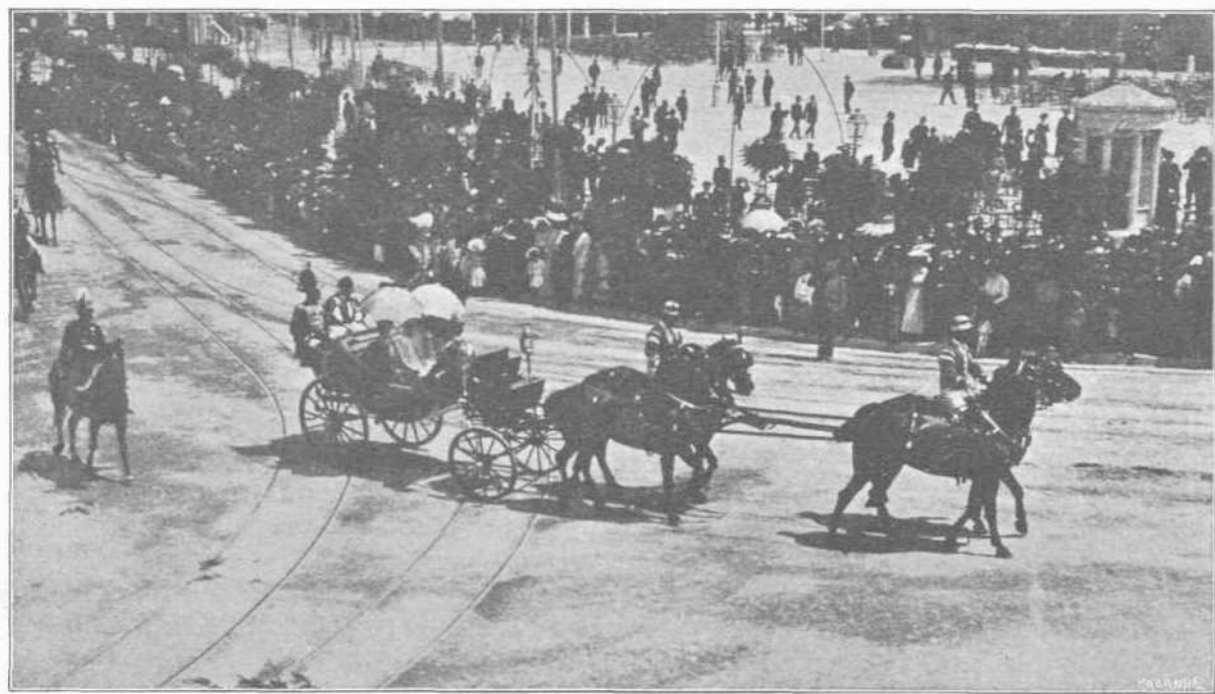
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΗΘΟΥΣΑ



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ  
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ [Φωτ. Α. Μπουρατζίνου]



Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ'



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ ΔΟΣΟΛΟΓΙΑΣ  
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ [Φωτ. Ν. Παλαβίου]



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ



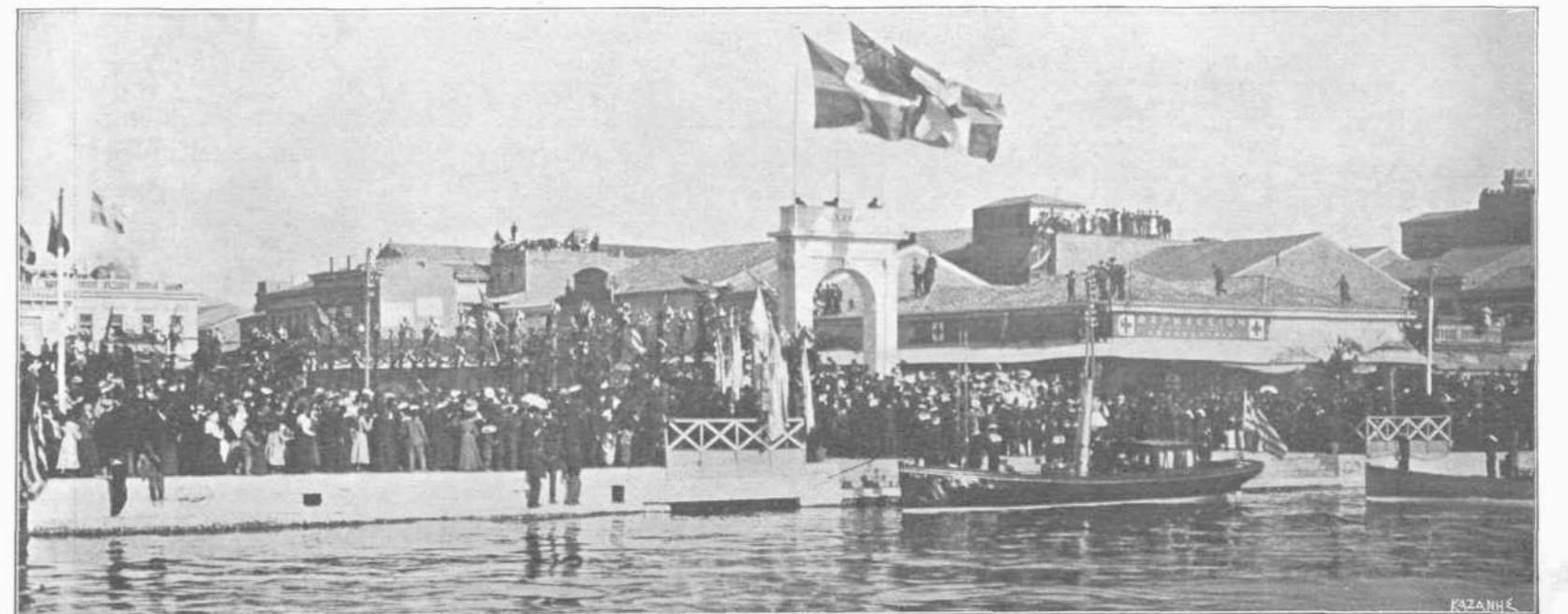
ΙΩ. ΚΟΛΛΙΝΙΑΤΗΣ  
'Αρχιμαγιστρός του Δήμου 'Αθηναίων



Π. ΔΑΜΑΛΑΣ  
Δήμαρχος Πειραιώς



Π. ΡΙΟΣ  
'Αρχιμαγιστρός του Δήμου Πειραιώς



Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

[Φωτ. Γαζιάδου]



### ΜΙΑ ΔΡΑΣΗ ΓΙΓΑΝΤΩΝ ΤΙ ΕΚΑΜΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

#### ΟΙ ΨΑΡΙΑΝΟΙ

(Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος)

Μαθών ο Βαρθάκης ότι επέκειτο ή σύλληψις και κάθειρξις αυτού κατέφυγεν εις την Ρωσικήν πρεσβείαν ήτις έφυγάδευσεν αυτόν εις την Ρωσίαν, μεθ' ής εν τω μετέπειτα χρόνω έμπορικώς τοσοῦτον συνέδεθη. Η Όθωμανική κυβέρνησις μη δυναθείσα να συλλάβη τόν Βαρθάκην κατέστρεψε τήν πλοίον αυτού έπερ δεσμευθέν έπανηγοράσθη μετά τινά χρόνον παρά του πρώτου αυτού ιδιοκτήτου, πέμπαντος μάλιστα επί τή εκπληρώσει τής εύχής του ταύτης και ανάθημα άργυρού εις τόν έν Ψαροίς ναόν του άγίου Νικολάου παριστάν τή εξαγοράσθην προσφιλέσ αυτού σκάφος.

Ούτως οι Ψαριανοί κατά τόν λήξαντα Ρωσοτουρκικόν άγώνα σπουδαίως κατά θάλασσαν τοίς Ρώσοις είνενηκόντες, εκπλεύσαντες πρὸς τοίς άλλοις μετ' αυτών κατά τής Λήμνου και Μιτυλήνης, δέν έθράδουνον να καταστῶσι θύματα τής εύπιστίας αυτών και τής άγνωμοσύνης ουχ ήττον τών Ρώσων, οίς τοσοῦτον επί θυσιχ τών ιδίων συμπερόντων συνέδραμον. Ίσως ν' άντέλεγε τις ότι στόλος ικανὸς πολυάριθμος, ὡς ο Ρωσικός, κερκτημένος πρὸς τοίς άλλοις ισχυράς ναυτικές μονάδας, ὡπωσδήποτε ὠργανωμένας, ήδύνατο να ενεργήση μόνος κατά τών ναυτικῶν δυνάμεων τής Όθωμανικής αυτοκρατορίας ήτις κατ' αριθμόν μειονεκτοῦσα δέν ήμπούρει και βελτιώνος ὀργανώσεως. Η τοιαύτη όμως παρατήρησις δέν ήθελεν είσθαι άπολύτως άκριβής καθ' ὅσον ναυτικά μονάδες ισχυραί και βαρείαι καθ' οίονδῆποτε τρόπον συντασσόμεναι δέονται τὸ μὲν σκαφῶν ελαφροτέρων ὡς βοηθητικῶν διά τε τήν άνίγχευσιν και τήν καταδρομήν, τὸ δὲ άσφαλοῦς γρήνης βάσεως διά τήν άνάψυξιν και τήν άναχορηγίαν. Τά στοιχεία ταῦτα, τὰ πρὸς τελεσφόρον ενεργείαν επιτήδεια, παρέσχον τοίς Ρώσοις οί παντοδαποί Έλληνες ναυτιλλόμενοι εις τόν Ρωσικόν στόλον συγκεντρωθέντες, ίδίχ όμως οί Ψαριανοί οίτινες εκτός τής ναυτικής διά πλοίων επικουρίας παρέσχον και τήν νήσον αυτών ὡς ὄρμητήριον μή παραλιπόντες μάλιστα ν' άνυψώσωσιν επ' αυτῆς και τήν Ρωσικήν σημαίαν.

Πάντων όμως τούτων έπελάθοντο οί άγνωμονες και ιδιοτελείς Μοσχοβίται, ἄμ' ὡς έπερατώθησαν αί εν τῷ Αιγαίῳ ναυτικά αυτών επιχειρήσεις και ο πόλεμος είχεν ήδη λήξει, και παρά τας γενομένας αυτοίς επικλήσεις παρά τών Ψαριανών, οὔδέν τι πλέον εξακολουθῶν ή τήν ίδιαν αυτών εξασφάλισιν κατά τής μηνιούσης τουρκικής αυτοκρατορίας, ήν παρά τών

Ρώσων προσεδέχοντο, ήκρίσθησαν ν' αποχωρήσωσι του Αιγαίου συμβουλευσαντες μόνον τοίς Ψαριανοίς να επιζητήσωσι πρὸς σωτηρίαν αυτών άσυλον εν αυτῇ τῇ Ρωσική αυτοκρατορίῃ εγκταλείποντες τήν νήσον αυτών. Η τοιαύτη προτροπή, έσχάτη είνενα πρὸς άνδρας τήν αυτοθυσίαν μόνον δογματίζοντας, οὔτε καν συνεζητήθη. Πρὶν δὲ ὀριστικῶς επί του πρακτέου αποφασίσωσιν, έπληροφόρησαν ότι ισχυρὸς παρεσκευάζετο ὀθωμανικός στόλος ὡπως επαναφέρη τήν εὔταξιαν εν τῷ Αιγαίῳ και οὔτινος σημειόν προσβολῆς ήθελον είσθαι τὰ Ψαρά. Οὔτως δὲ ὄλιγον μετά τὸ άγγελμα χρόνον έπεράνη ο τουρκικός στόλος εις τόν ὀρίζοντα προφανῶς κατά τών Ψαρῶν κατευθυνόμενος. Τούτο ήκρυσεν ὡπως επιφέρει γενικήν εν τῇ νήσῳ άναστάσιν, πάντων συναισθανομένων τήν άδυναμίαν ν' άντεπεξείλωσιν κατ' άσυγκρίτως υπερτέρων έθνηκῶν δυνάμεων, διότι έστεροῦντο παντελῶς τών πρὸς άμυναν αναγκαιούντων, καθ' ότι εκτός τών ελαφρῶν καταδρομικῶν σκαφῶν οὔτε μεγάλα τοιαῦτα εκείνηντο οὔτε καν πυροβόλα. Ὡστε αντίστασις άποτελεσματική ήν άπολύτως άδύνατος. Απέμενε μόνον αυτοίς ή προπαρασκευη πρὸς ήρωικήν πῦσιν να διά ταύτης απορῦγῶσι τόν άνδραποδισμόν και εξαναγκάσωσι τοίς Τούρκους να ὑποστῶσι μεγαλειτέρας ὄσον οἶόν τε άπωλείας. Έχάραξαν πρὸς τούτο και άνώρξαν τόν Χάνδακα τῷ Παλαικοκαστρου, διασωθέντα και εν τοίς ὕστερον, και απεφάσαν ὡπως εις αυτόν συγκεντρώσωσιν και ὀπλιζόμενοι διά τυφεκίων και φορητῶν ὀπλων άντιτάξωσι έσχάτην κατά τών επιτιθεμένων άμυναν. Εὔτυχης όμως και άπροσδόκητος συγκυρία διέσωσεν αυτοῦς από τρομερῆς και βεβαίαις καταστροφῆς. Λαμπρὸς νότος πνεύσας ήνάγκασε τόν επιδραμόντα Τουρκικόν στόλον ν' ανακούρησιν πύρμυαν και επαναπλεύσῃ εις τὰ ίδια.

Η μοιραία αυτη αποχώρησις του Τουρκικου στόλου και ή προσωρινή ειρήνη ήκιστα καθησύχαζε τοῦς Ψαριανούς διανοομένους να μονιμοποιήσωσιν καταστάσιν πραγμάτων δυναμένην να επιτρέψῃ αυτοίς τήν ακώλυτον επί τὰ ειρηνικά έργα άσχολίαν. Έξέλεξαν πρὸς τούτο διμελή επιτροπήν γερόντων ήν απέστειλαν εις τόν Καπετάν-Πασά ὡπως διαπραγματευθῇ τοῦς ὄρους τελικῆς ειρήνης. Απελθούσα ή επιτροπή εις Έλλάσποντον άπήνητησεν εκει τόν Χασάν-Πασά γενικόν τότε του Τουρκικου στόλου ήγήτορα πρὸς ὃν συνωμολόγησαν τήν συνθήκην τής ειρήνης, τῇ φιλοπάτριδι άρωγῇ και του διερμηνέως του Τουρκικου στόλου Μαυρογένους, ὑποσχθέντες ὡπως μή διαταράξωσι πλέον τήν ήσυχίαν εν τῷ Αιγαίῳ άρνούμενοι εις τήν πρὸς έμπορίαν ναυσιπλοίαν και τήν έπίδοσιν εις τὰ τής ειρήνης έργα. Και οὔτως έληξεν ή μονομερῆς αυτη εξέγερσις τών Ψαριανών ήτις ικανῶς αυτοῦς άσκήσασα κατέστησεν πρὸς τοίς άλλοις οικαιοτέροις πρὸς τὰ πολεμικά και παρεσκευάσει, του χρόνου προϊόντος, τοῦς ναυτιλοῦς οίτινες από κοινοῦ μετά τών λοιπῶν νησιωτῶν άπειργάσθησαν τήν άπελευθέρωσιν τής Ελλάδος.

Παρέλθωμεν νῦν τὸ πεντηκονταετῆς χρονικόν διάστημα τὸ διαρρέυσαν από τής πρώτης εξέγερσεως μέχρι τής εν έτει 1821 γενικῆς του έθνους άναστάσεως και αναδράμωμεν εις γεγονότα τινά κατά θάλασσαν, λαβόντα χώραν κατά τήν Β' χρονολογικήν περίοδον.

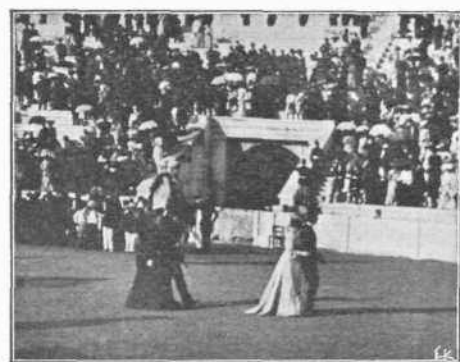
Η Φιλική Έταιρεία, άπεργασθείσα τήν επανάστασιν και σπουδαίως κατ' αυτην δρῶσα, δέν ήμοίρησεν έταίρων παρά τοίς Ψαριανοίς. Πολλοί τούτων, κοινωνοί τής ιδέας γενόμενοι ήσυχολοῦντο εις τήν διάδοσιν αυτῆς παρά τοίς λοιποίς τών συμπολιτῶν, του χρόνου δ' επιστάντος άπαντες από κοινοῦ συνεμείσθησαν τήν γενικήν του Έθνους εξέγερσιν κυρίως κατά θάλασσαν ενεργούντες. Έχοντας ὑπ' ὄψει τὰς επιτυχείας τών προγόνων αυτών επιχειρήσεις, ἄς τὸ πλείστον διά καταδρομικῶν σκαφῶν διεξήγον ὤπλισαν τοιαῦτα και έφοδισθέντες παρά τής Βουλῆς τών Ψαρῶν διά διπλωμάτων καταδρομῆς, επεξέτεινον τήν θαλασσοπλοίαν αυτών εφ' ὄλων τών παραλίῶν τής Ίωνίας, Έρέσου, Θράκης και Μακεδονίας, διακόψαντες τοῦς πλόας τών ὑπὸ Τουρκικήν σημαίαν σκαφῶν.

(Ἐκτετα συνέχεια)

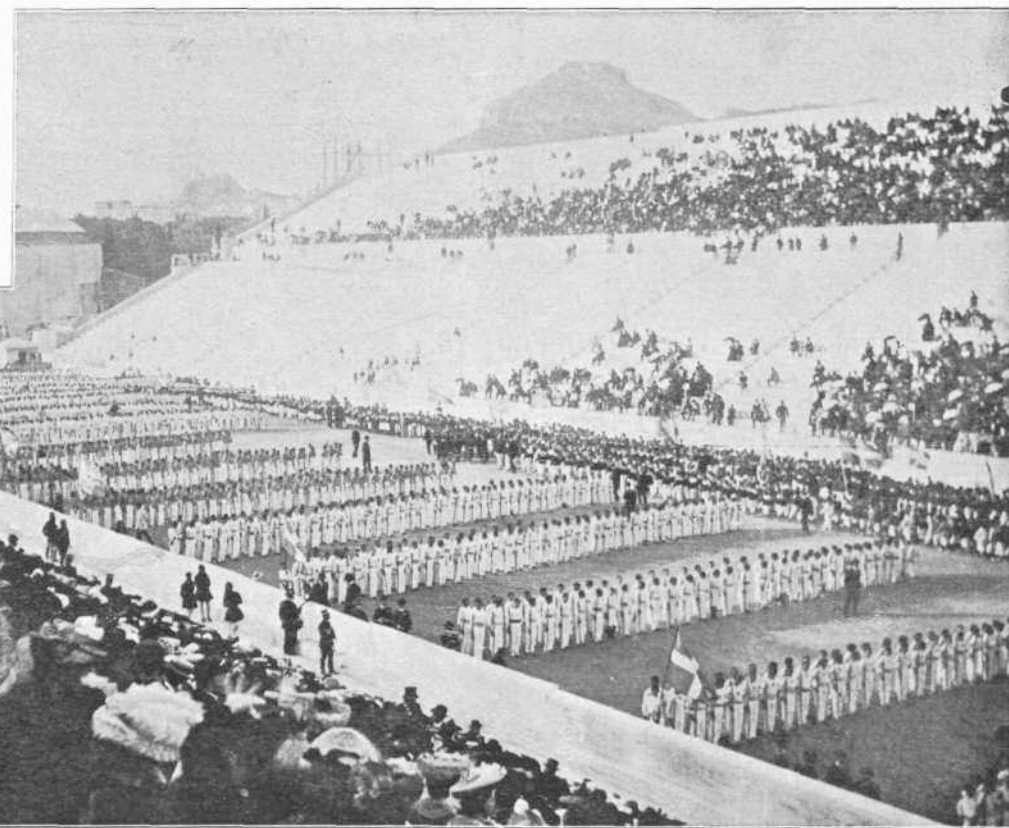
ΦΟΡΜΙΩΝ



Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ



Η ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ



ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

[Φωτ. Ν. Παλαβίου]



Η ΚΕΡΚΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ



ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

### ΕΝ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

Ἀπό τινος τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου μας, τοῦ κύκλου τῶν ἰατρῶν μας, ἐλκύει ἓν ἐπιστημονικὸν ἱδρυμα, ἀρτίσυστατον, περὶ τοῦ ὁποίου εὐφρόμως ὀμιλοῦν ὅλοι. Καὶ εἶναι μεγαλητέρου ἐνδιαφέροντος ἄξιον τὸ γεγονός—διότι πρόκειται



Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΑ ΤΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

περὶ γεγονότος—καθόσον τὸ ἱδρυμα τοῦτο ὀφείλεται, ὅπως τὰ πλεῖστα δι' ὧν ἐπλουτίσθη ἡ πρωτεύουσα, οὐχὶ εἰς τὴν κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλ' εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἐνὸς ἰδιώτου, τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἑλλήνος ὁ ὁποῖος παντοῦ καὶ πάντοτε, ὡς ἀπέδειχθη, ἐπιτελεῖ θαύματα.

Τὸ ἱδρυμα τοῦτο, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν τῶν ἐιδικῶν, εἶναι μία τελεία, πλήρης, θαυμασία, χειρουργικὴ καὶ γυναικολογικὴ κλινικὴ, τὴν ὁποίαν μεθ' ὑπερηφανείας—πάντοτε κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἰατρῶν—δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ ἡ Ἑλλὰς ὡς ὁμοίαν μετὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς, ὡς μηδὲν ὕστερουσαν αὐτῶν. Ὁ γράφων πολλάκις ἀνήγγειλεν τὴν ἀναχώρησιν ἐπιπέκτων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας μελῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν Ἑσπερίαν ὅπως ὑποστῶσιν ἐγχειρήσεις εἰς τὰ ἐκεῖ τέλεια ἱδρύματα παρὰ τῶν προσωπικοτήτων τῆς Εὐρώπης. Καὶ τοῦ ἐγεννηάτο τὸ ἐρώτημα: Ἄραγε δὲν ἔχομεν ἐπιστήμονας; Δὲν ἔχομεν ἱδρύματα κατάλληλα;

Μία εὐρεία δημοσιογραφικὴ ἀνάκρισις τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησεν ὁ γράφων διὰ τῆς ἐφημερίδος α' Ἑστία» εἰς ἣν εἰργάζετο τότε, ἀπέδειξεν ὅτι πλὴν τοῦ Γαλλᾶνη, τοῦ Ζαίμη, τοῦ Καλλιωνίδη, τοῦ στρατιωτικοῦ χειρουργοῦ κ. Λέκα—ὁ κ. Φωκᾶς δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐγκατασταθεῖ ἐνταῦθα—ὑπῆρχον τρεῖς χειρουργικαὶ αἰθούσαι, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡ τοῦ β' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.

Τὴ συνέβαινε λοιπόν: Ἡ δημοσιογραφικὴ ἐκείνη ἀνάκρισις ἐξηκριθῆσε καὶ τοῦτο. Ὁ κόσμος εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἐπιστήμονάς μας, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ νοσοκομεία. Διότι βέβαια μίαν ἐγχειρήσιν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ τυχόντος δωματίου—ἐλλείψει μίσων—δουὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ἀντιστήψια κ.λ.π.

Ὁ κυρίως σκοπὸς τῆς δημοσιογραφικῆς ἐκείνης ἀνακρίσεως ἦτο νὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ εἰς τὸν πολὺν καὶ εἰς τὸν ὀλίγον κόσμον ἡ καλὴ κατὰστασις τῶν ἱδρυμάτων μας, νὰ μάθῃ ἡ κοινωνία ποίας προόδους ἔκαμαν, ὥστε νὰ τῆς ἐλκύσουν τὴν ἐμπιστοσύνην ἐφ' ἑαυτά. Διότι ὁ κόσμος—πρέπει νὰ λεχθῇ καὶ ἡ ἀλήθεια—εἶχε μίαν προκατάληψιν ἐναντίον τῶν νοσοκομείων. Τὰ ἐροθεῖτο: Ἦκουσα μητέρα νὰ ἀπειλῇ τὸν ἀνυπότακτον υἱὸν τῆς ὅτι μὰ ἀσθενήσῃ θὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Διὰ τοῦτο δταν ἤκουσα πολλοὺς ἰατροὺς νὰ μοῦ συνιστοῦν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ νέον ἰδιωτικὸν ἱδρυμα καὶ νὰ ὀμιλοῦν περὶ αὐτοῦ μετὰ θαυμασμοῦ—πολὺ περιέργου πρᾶγμα αὐτὸ ὁμολογήσατέ το—ἠσθάνθην πολλὴν περιέργειαν καὶ ἔσπευσα νὰ ζητήσω τηλεφωνικῶς τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Διευθύνσεως.

Πέραν, ἐκεῖ ἔξω εἰς τὴν ἀτελείωτον ὁδὸν Πατησίων, μακρὰν τοῦ θερύβου, τῆς τύρῃς, τῆς ὀχλοσθῆς, τῆς σκόνης, λευκάει τριώροφον οἰκοδόμημα, ὀρθούμενον μετ' ὠραίας γραμμᾶς, περίκομφον, ἀσπίλωσ λευκόν, μετὰ τὴν Πάριση δεξιὰ, τὸν Ὑμητὸν ἀριστερὰ καὶ τὸν Ἑλαιώνα ἀπέναντι, λουόμενον μέσα εἰς τὸν ἥλιον, εἰς τὸ ἀπλετον φῶς καὶ εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα. Ἰδέτε τὴν εἰκόνα.

Μία κυκλιδὸσφρακτος πρασιὰ καὶ κατόπιν ἡ κυρίως θύρα. Μία χαριτωμένη ἀδελφούλα τοῦ ἐλέους, κοριτσάκι δωδεκα ἐτῶν, μετὰ κάλεμα καὶ ὑποδέχεται καὶ μετ' ὀδηγεῖ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ.

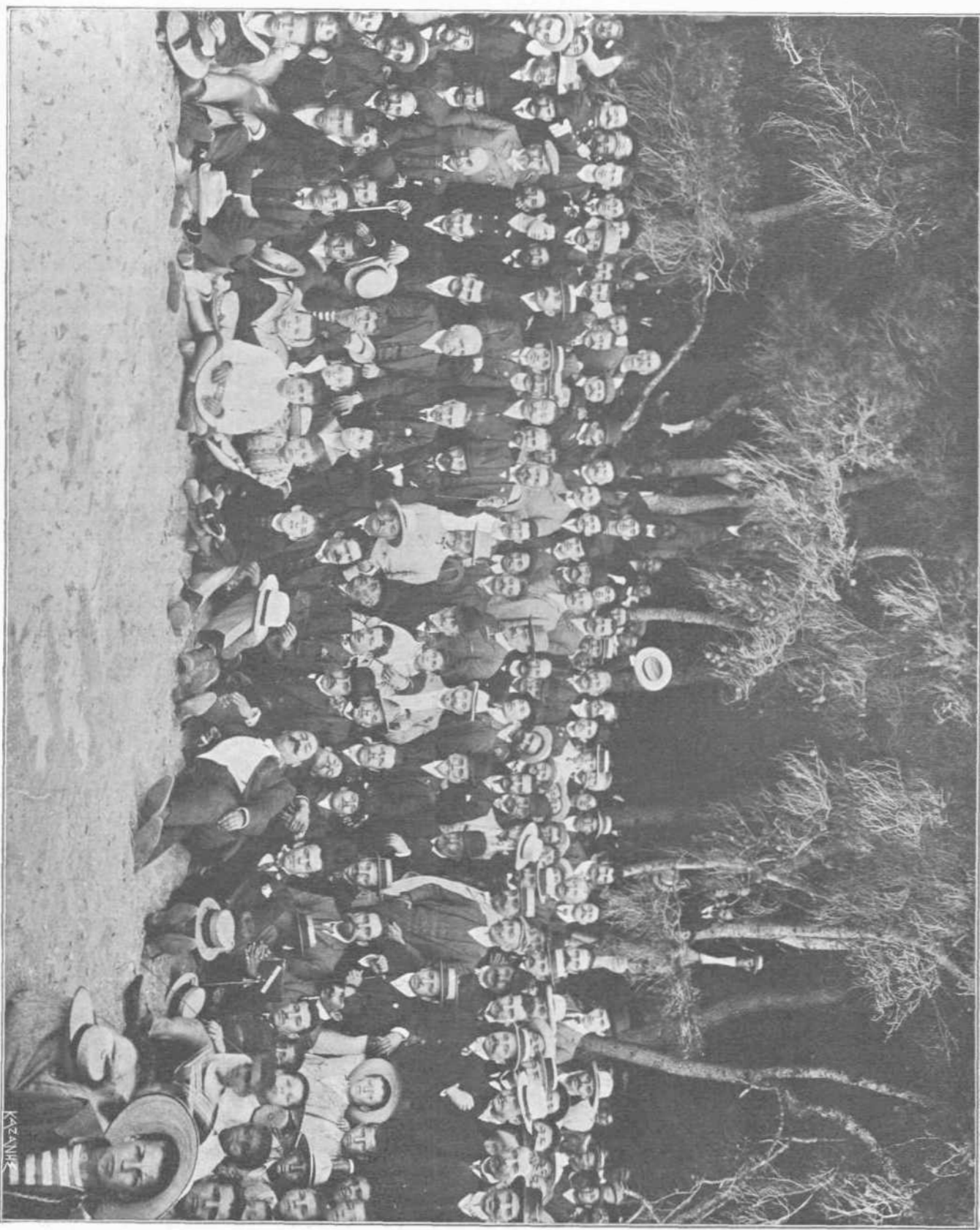
Βαρύτιμος ὁ διάκοσμος. Παρραπετάσματα πλουσιώτατα, βιβλιοθήκαι κατάφοροι ἀπὸ χρυσοῦδατα συγγράμματα, γραφεῖον πολύτιμον καὶ κατάφορον ἀπὸ κομψοτεχνήματα καὶ φωτογραφίας σοφῶν τῆς Εὐρώπης μετὰ τοὺς ὁποῖους ἐγνωρίσθη ὁ διευθυντῆς τοῦ ἱδρυματος δταν ἐσπούδαζεν. Ἐπὶ μίᾳ εἰς αὐτῶν διακρίνεται ἡ ὑπογραφή ἐνὸς Πρίγκιπος Γερμανοῦ, διασήμεου χειρουργοῦ. Γύρω εἰς τοὺς τοίχους ἄλλαι προσωπογραφίαι, μέσφ τῶν ὁποίων δεσπόζει ἡ γλυκεῖα μορφή τοῦ Γαλλᾶνη. Καὶ εἰς τὴν γωνίαν ἐπὶ βαρυτίμου ὀρθίβαντος μεγάλῃ φωτογραφίᾳ τοῦ ἐκλιπόντος σοφοῦ μας, τοῦ Παπαϊωάννου.



ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Προηγείται ὁ διευθυντῆς. Διάδρομος εὐρύς πλακοστρωτός. Ἀριστερὰ μεγάλη αἰθούσα ἀναμονῆς διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἰς

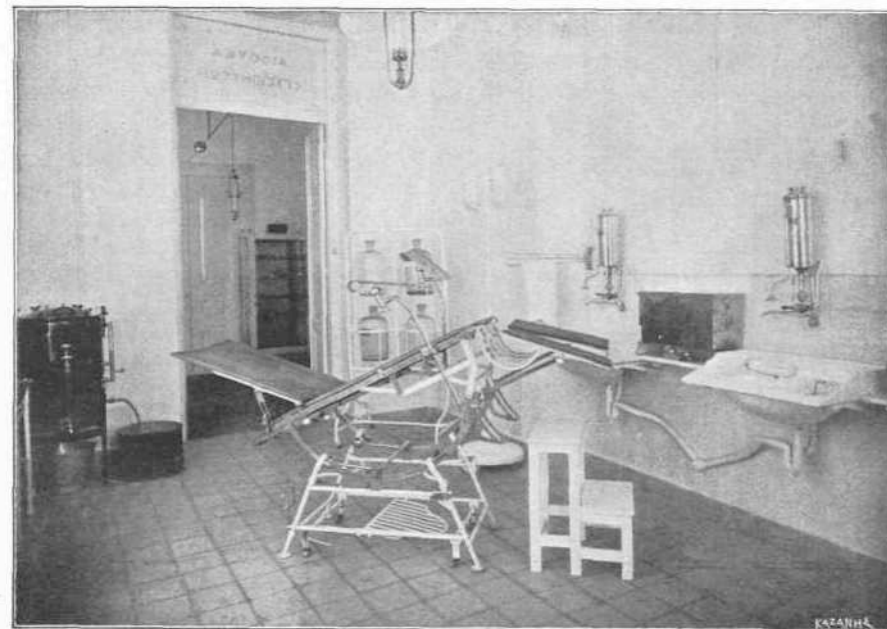
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΕΥΔΟΚΑΣΤΡΟΝ



[Φωτ. Παρῶνη]



τό μέσον επιμήκης Τράπεζα με το σχετικόν μητρώον, εις το οποίον εγγράφεται ο ασθενής, και το ιστορικόν της παθήσεώς του, ή κατάστασις του άρ' ής εισήλθεν εις την κλινικην κ.τ.λ. Απέναντι άλλο δωμάτιον εύρυστον πλακόστρωτον με κρεμάστραν εις τους τοίχους. Δέκα δεκαπέντε μπλούζες εις την κρεμάστραν. Οι τοίχοι σμαλτωμένοι, πάλλευκοι. Τα παράθυρα



ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΑΣΗΠΤΩΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

με διπλως ύψους δια να μη εισέρχεται σκόνη. Καμμιά γωνία εις το δωμάτιον. Καμμιά έξοχη εις τους τοίχους. Κάτω το δάπεδον αστράπτει από καθαριότητα.

Παραπλευρώς μικρός προθάλαμος, πλακόστρωτος, και αυτός με τας αυτάς προφυλάξεις. Εις την γωνίαν μία ώραία έδρα εν ειδει φορείου, επί της οποίας γλωφοφορμίζεται ο ασθενής και κατόπιν μεταφέρεται εν πλήρει αναισθησίαι εις το έγχειρητήριον, δια να μη βλέπη τα εργαλεία και τα όργανα και προδιατίθεται κακώς.

Θαύμα άσηψίας και άντισηψίας ή αίθουσα των έγχειρήσεων. Θαύμα τελειότητα. Φως γλυκύ, όχι έντονον, κανονιζόμενον κατά βούλησιν. Και εδώ καμμιά γωνία. Τα παράθυρα επίσης με διπλοϋς ύελοπίνακας. Οι τοίχοι στίλβουν με το πάλλευκον σμάλτον, κατά το νέον σύστημα Ripolin. Κάτω λάμπει το δάπεδον, με το σύστημα Tarnier.

Εις το μέσον ή χειρουργική κλίνη. Κλίνη του καθηγητού Stelzner. Έν από τα έξυπνότερα εργαλεία τα όποια έπενόησεν ο άνθρωπος. Γύρω τα άλλα όργανα. Απολυμαντικοί κλιθάνοι Lautenschläger, με κομπρέσες, κατακλινητήρες, εργαλειοθήκη κατάφορτοι από σμίλας καταστιλβονους και αποστειρωτήρες και λεκάναι μαρμαρίνου και νιπτήρες πάλλευκοι, και κρηναι με θερμόν και ψυχρόν ύδωρ και διύλιστήρια, όλα εν θαυμαστή τάξει και όλα εν ζηλευτή καθαριότητι.

Έρχονται έπειτα τα άλλα διαμερίσματα του ιδρύματος: οι θάλαμοι και τα ιδιαίτερα δωμάτια. Μία κλίμαξ, και αυτή όπως και τα άλλα διαμερίσματα ύπαρχει εις τους κανόνες της άντισηψίας, βερνικωμένη δια να πλύνεται εύκόλως και να απολυμαίνεται, άγει εις τόν άνω όροφον όπου εύρίσκονται τρεις αίθουσαι μεγάλαι περιλαμβάνουσαι δέκα περίπου κλίνας και δωμάτια ιδιαίτερα. Εις τόν μεσαίον τούτον όροφον ύπάρχει και δευτέρα αίθουσα έγχειρήσεων, δια τας λεγομένας σηπτικας έγχειρήσεις, διότι ή κάτω αίθουσα είναι απολυμαντική προωρισμένη δι' άσηπτους έγχειρήσεις, λαπαροτομίας κ.τ.λ. Μόνον έτσι έχει κανείς τέλεια αποτελέσματα έγχειρητικά. Εις την άνω αίθουσαν έγχειρίζονται αποστήματα πυορροΰντα κ.λ.π.

Ανερχόμεθα εις τόν τρίτον όροφον. Η αυτή περίπου διάταξις, ή αυτή καθαριότης, ή αυτή τάξις. Ειδικόν διαμέρισμα τούτο δια τας γυναικας, με ιδιαίτερον θαλάμους δια κυρίας. Και

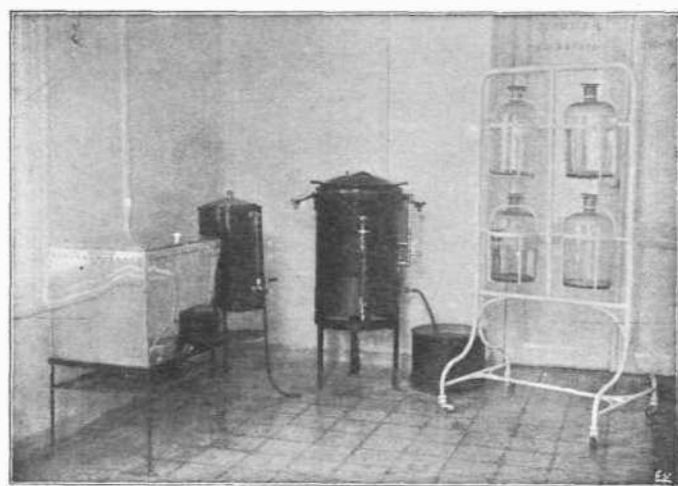
τέλος έρχονται τα μαγειρεία οι κοιτώνες των αδελφών του έλέους, οι αποθήκαι κ.λ.π.

Όφείλω να ομολογήσω ότι εν από τα όλίγα ιδιωτικά ιδρύματα τα όποια είδα έως τώρα είναι και αυτό. Εις το είδος του είναι μοναδικόν. Και τιμή πράγματι τόν τόπον μας και είναι άληθινόν κόσμημα δια την πρωτεύουσαν.

Έχει δε να επιδείξη και θαύματα χειρουργικής το ίδρυμα εις αριθμούς και εις βαθμούς σοβαρότητος. 348 άσθενείς ένοσηλεύθησαν εντός εννέα μηνών, ως εμφαίνον τα βιβλία της Κλινικής. Έκ τούτων 192 άνδρες και 156 γυναίκες. 317 δε αι γενόμεναι έγχειρήσεις. Έκ τούτων 67 εξετελέσεν ο καθηγητής κ. Καλλιωντζής — διότι παρέχει και τούτο το εύεργέτημα πώς ιατρός δύναται να έγχειρίζη εκεί τους άσθενεις του—5 ο καθηγητής κ. Ζαΐμης, 3 ο κ. Κατερινοπουλος, 11 ο κ. Γερουλάνος, 48 ο μαευτήρ της Βασιλικής Οικογενείας κ. Κ. Λούρος, 3 ο κ. Μπίστης, 9 ο κ. Γκροσάου, τας δε ύπολείπουσ 153 ο διευθυντής αυτής.

Θά άναφέρω μίαν εξ αυτών. Προσήλθεν άσθενής εκ Κρήτης ήλικίας 32 περίπου ετών, δικηγόρος δε το επάγγελμα. Όταν ήτο μικρός άπειράθη να πηδήση μίαν πυράν. Έξαρνα άπόλεσε την ίσορροπίαν και έπεσεν εντός αυτής. Τα ένδύματά του άνεφλέγησαν και ύπέστη φοβερά έγκαύματα κατά τα κάτω άκρα, τα όποια ένεκα, φαίνεται πλημμελούς θεραπείας έπαθον σύμφυσιν και εκόλλησαν. Έκ τούτου δέν ήδύνατο να βιάζη εύκόλως. Την έγχειρσιν εξετελέσεν ο διευθυντής της Κλινικής.

Άφήρεσε τας περιττάς σάρκας, ήλευθέρωσε τα σκέλη και ο άσθενής άνέκτησε το βάδισμά του εύγυμνωδών τόν σωτήρα του. Η έγχειρσιν ήτο επικινδύνος. Άλλ' άκριβώς ο,τι διακρίνει τόν νεαρόν χειρουργόν, τόν διευθυντήν του ιδρύματος κ. Θ. Παπαϊωάννου είναι πλήν της ταχύτητός του και ή τόλμη του. Όταν άκόμη ήτο βοηθός του Γαλθάνη εις τόν Εύαγγελισμόν ετόλμησε κάτι τι διακυβεύσας αυτό το όνομά του, αν μη και την προσωπικήν του έλευθερίαν. Μίαν νύκτα ώδήγησεν εις τόν Εύαγγελισμόν ένα παιδάκι πνιγμένο εις το αίμα, αναισθητόν και με τα έντερα χυμένα έξω. Ένώ έτρεχε με μίαν ριάλην εις τας χείρας έπεσε. Η ριάλη ήθρουματίσθη και ο πυθμήν της ένεπάρχη εις την κοιλίαν του. Ο καθηγητής άπουσίαζεν. Ο



ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ

νεαρός βοηθός άπολυμαίνεται δια να εξετάση τα τραύματα και ανακαλύπτει ότι τα θραύσματα της ριάλης είχαν σχίσει και τόν στομάχον. Ο θάνατος του πτωχού παιδιού ήτο άναπόφευκτος αν έπρόκειτο να περιμένον τόν καθηγητήν. Αφαιρεί άμέσως τα θραύσματα, ένεργει λαπαροτομίαν, έπειτα πλύνει τούτο περιτοναίου και του στομάχου, ράπτει τόν καταρρακω-

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΙΕΓΓΕΒΙΤΣ

ΑΣ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕΝ!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενον)

μένον στομάχον του και το περιτόναιον και σώζει το παιδί. Άν το αποτέλεσμα δέν ήτο αίσιον και την θέσιν του την έγανε, διότι ένήργησε παρά τους κανονισμούς, άπαγορευόντας άυστηρότατα εις τους βοηθούς να εκτελούν έγχειρήσεις.

Άλλ' έχει και—ουνικουμ, όπως λέγουν—περίπτωσην μοναδικήν εις τα χρονικά της χειρουργικής να επιδείξη τώρα ή Κλινική του. Μία σούστα από ουτήσος κ.λ.π. παρέσχε μίαν ήμέραν ένα πτωχόν εργατικόν. Ο άτυχός εύρέθη υπό τους τροχούς.

Φαίνεται ότι ο σπλήν διερράγη, αιμορραγία άνεπίσχετος έπηκολούθησε και ή στομαχική χώρα έξωγκώθη τυμπανιαία. Η κατάστασις του ήτο άπελπιστική όταν τόν μετέφερον αναισθητόν εις την Κλινικην ή «Σωτήρ». Ο κ. Παπαϊωάννου τού άνοίγει άμέσως την λαπάραν, έξάγει τόν σπλήνα, τόν άχρηστον πλέον, πλύνει τα έντερα και την κοιλότητα του στομάχου, τόν ράπτει πάλιν και σήμεραν ζή εκείνος και είναι υγιέστατος.

Αυτός είναι ο χειρουργός μας, όχι μόνον του μέλλοντος, αλλά και του παρόντος, από τους όλίγους που έχουμε. Νεαρότατος



Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Θ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ίσως ο νεότερος όλων των Έλλήνων χειρουργών. Εις την Γερμανίαν όπου έτελειποσήθη τόν εξετίμησεν ιδιαιτέρως ο περίφημος Amann, ο γυναικολόγος του Μονάχου και τόν προσέλαβεν ως ενεργόν βοηθόν εν τη κλινική του εν τη οποία, πράγμα σπάνιον, του επέτρεψε να έγχειρίζη και μόνος. Και όταν ο έπιμελητής της Κλινικής ήναγκάσθη να άπουσίαση επί δύο μήνας ο καθηγητής Amann αυτόν μεταξύ τούτων άλλων γερμανών βοηθών του εξελέσεν ως άντικαταστάτην του, ούτω δε ο Έλλην χειρουργός σωρείαν άσθενών ένεχειρίσει βοηθούμενος υπό των άλλων βοηθών της Κλινικής. Κατά την εν Μονάχω διαμονήν του συνδέθη στενώς και με ένα ύψηλόν συναδελφόν του, τόν πρίγκιπα Λουδοβίκον Φερδινάνδον της Βαυαρίας, δεινότατον χειρουργόν, μετά του όποίου μόνος αυτός εξετελεί έγχειρήσεις εν τη γυναικολογική και χειρουργική κλινική του Amann.

Έσχάτως παρουσίασε και πρωτότυπον μακροσκελή εργασία δημοσιευθείσαν εν τω μεγαλητέρω περιοδικώ του Βερολίνου της Μαιευτικής και γυναικολογίας, υπό τόν τίτλον «Zur Kenntniss der endothelialen und metastatischen Ovarialtumoren» ήτις ειλκυσεν άμέριστον τόν θαυμασμόν των ξένων έπιστημόνων.

159 έγχειρήσεις εξετελέσεν ο ίδιος μέσα εις την Κλινικην του: ολαι μία και μία. Ίδου διατί ο σοφός Amann προβλέπων τότε όλα τα πλεονεκτήματα του νεαρού βοηθού του εις το κατ' εξαίρεσιν μακροσκελές πιστοποιητικόν όπερ του έδωκεν, έγραψεν: «Είχε την εύκαιρίαν να με βοηθή εις άπάσας μου τας έγχειρήσεις τας τε ιδιωτικάς και μη, ιδίχ δε μίαν μεγάλην σειράν εκ σοβαρών έγχειρήσεων αυτός μόνος να εκτελέση. Διά της μεγάλης αυτού έπιμελείας, τού έπιστημονικού του ζήλου και των βαθειών αυτού έπιστημονικών γνώσεων και πρό πάντων της χειρουργικής έπιτηδειότητός του ειλκυσε την προσοχήν μου».

Τοιοϋτον ίδρυμα με τοιοϋτον διευθυντήν θα εύδοκίμησεν έκπληροϋν τόν προορισμόν του, όπως τόσα άλλα ιδιωτικά χειρουργικά και γυναικολογικά κλινικά, λειτουργούν εν Εύρώπη θαυμασίως, θα παρουσιάξη δε και τόν τόπον μας μη ύστεροϋντα εκείνων και κατά τούτο.

Ο ΔΕΛΤΑ

—Και σϋ ύπάρκους; ήρώτησεν ο Κίνας.  
—Άλλος θα έγινετο επανάστασις εν τη πόλει, εγώ δε είμαι εδώ δια να έμποδίσω και να προλαβάνω τωαύτας ταραχάς. Όφείλω να έκληρώσω το καθήκόν μου. Δέν άγατώ τας ταραχάς. Έκτός τούτου, έβαρυνθήν... Όταν άταξ έπιχειρήσω τή χάριν του κοινού άγαθού, δέν δύναμαι να διατάσω προκειμένου να θυσάσω ύπερ του κοινού της ζωής ενός ανθρώπου, χάριν του όποιου οδδεις παρεμβαίνει ή διαμαρτύρεται. Είνε δυστύχημά του ότι δέν είνε Ρωμαίος πολίτης.

—Ο ήλιος την Ρώμην μόνην φωτίζει και θερμαίνει; ήρώτησεν ή Άντεια.

—Θεία Άντεια, άτήνησεν ο Πιλάτος, ήδυνάμην ν' άπαντήσω ότι ο ήλιος φωτίζει όλόκληρον τόν κόσμον, εν ή Ρώμη έξουσιάζει, και αι επαναστάσεις ύποσάπτουσι τα θεμέλια της ήμετέρας έξουσίας. Άλλά πρό παντός σε καθικετεϋω, να μη μου ζητήσης να μεταβάλω την απόφασιν. Ο Κίνας δύναται να σε πείση ότι είνε αδύνατον, διότι ή άταξ εκδοθείσα απόφασιν μόνον ύπ' αυτού του Καίσαρος δύναται να μεταβληθή. Άν και εγώ ο ίδιος το έπιθυμώ, δέν δύναμαι όμως να το πράξω. Δέν είνε άληθές, Κίνας.

—Ναι, άληθές είνε; άπήνησεν ο Κίνας. Ούτω λοιπόν θα πάθη και θ' άποθάη, μη ών ένοχος; είπεν ή Άντεια.

—Οδδεις είνε ένοχος, άπήνησεν ο Πόντιος. Ο Ναζωραίος δέν διέπραξεν έγκλημα, και δια τούτο νίτω τας χείρας μου από τού αιματός του, ουχ ήγον όμως άποδομαίωσιν την διδασκαλίαν του. Κηρύττει πράγματα άνηκούστως παράδοξα και άπίθανα. Το σύμπαν κυβερνά και διέπει ο κοινός νοϋς. Είπέ μοι λοιπόν, Κίνας, σϋ όστις είσαι λογικός και φρόνιμος άνθρωπος, ποίαν ιδεάν θα είγες περί έμού, αν με έβλεπες, χωρίς οδδένα λόγον, να δωρήσω αυτήν την οσίαν μου εις εκείνους τους άθλίους άκεκοντάς οι όποιοι ήλιάζονται εκεί κάτω παρά την σϋλην του Ίωπίτα; Και τωαύτα άκριβώς διδάσκει να πράττωμεν. Κυρϋττει προσέτι ότι έχουμε καθήκον να άγαπήμεν όλους τους ανθρώπους, Ιουδαίους τε και Ρωμαίους, Ρωμαίους τε και Αιγυπτίους, Αιγυπτίους και Αιθίοπας και πάντα εξ ίσου. Ένώ έπρόκειτο περί της ιδίας του ζωής, έπραττε και όμιλε ως να έπρόκειτο περί άλλου τινός. Έγώ δέν ύποχρεούμαι να βοηθήσω άνθρωπον όστις δέν θέλει να βοηθήση έαυτόν. Πλήν τούτου, καλεί έαυτόν υιών Θεού. Και καθ' έαυτόν μέν άς φρονή ό,τι θέλει, αλλά δέν έτρεπε να επιβάλλη και εις τους άλλους τας ιδέας του. Άν εγώ πιστεύω εις τόν Θεόν, τούτο ένδιαφέρεται μόνον έμέ και οδδένα άλλον. Άναγνωρίζω όμως την αναγκαιότητα της θρησκείας και πρεσβεύω αυτήν δημοσίω, διότι θεσπώ αυτήν ως χαλινόν δια τόν άμαθή λαόν... Άλλως τε, ο θάνατος δέν θα είνε φοβερός εις τόν Ναζωραίον, διότι εν εκ των δογματών τα όποια κηρύττει είνε και τούτο: "Οτι θ' άναστή εκ νεκρών".

—Ο Κίνας και ή Άντεια εκύττασαν άλλήλους έκπεπληγημένοι.  
—"Οτι θ' άναστή εκ νεκρών";

—Τίποτε ολίγοτερον, άπήνησεν ο Πόντιος Πιλάτος. Μετά τρεις ήμέρας. Ούτω λέγονται οι μαθηταί του. Άλλ' ελημονήσα να τόν έρωτήσω περί τούτου. Δέν περιόζει όμως. Άφού ο θάνατος άτολείει ήμιάς πάσης ύποχρέωσος και πάσης ύποσέσεως. Και αν δέν άναστή, δέν θα χάση τίποτε. Διότι, κατά τας ιδέας του, μόνον μετά θάνατον αρχίζει ή άληθής, ή αιώνια ζωή και ή πραγματική εύδαιμονία και μακαριότης. Όμιλει δε περί τούτου μετά πλήρους πεποιθήσεως και βεβαιότητος. "Όσον τις περισσότερον πάσχει εις τούτον τόν κόσμον, τόσον βεβαίωτερος είνε ότι θα εισέλθη εις την Βασιλείαν των Ουρανών, κατά τόν Ναζωραίον αυτόν. Το μόνον άπαυτούμενον είνε να άγαπά, να άγαπά και πάλιν να άγαπά.

—Παράδοξος διδασκαλία! είπεν ή Άντεια.  
—Και αυτόν τόν άνθρωπον φωνάζει αυτός ο σοφρέτης να σταυρώσης; ήρώτησεν ο Κίνας.

—Οδδέν θαυμαστόν, άτήνησεν ο Πόντιος. Το μίσος είνε ή ουσία αυτών των ανθρώπων.

—Και είνε βέβαιος ότι μετά θάνατον ύτάρχει ζωή και εύτυχία; ήρώτησεν ή Άντεια, τρίβουσα το μέτωπον με την κάτισχον χείρα της.

—Αι' αυτό άκριβώς περιφρονεί τόν σταυρόν και τόν θάνατον.  
—Πόσον όραιον θα ήτο! είπεν ή σύζυγος του Κίνας. Και προσέθηεν άμέσως:

—Πόθεν γινώσκει τούτο;  
—Ο Πιλάτος εκίνησε τας χείρας και είπε:

—Λέγει ότι το γνωρίζει παρά του κοινού πατρός όλων των ανθρώπων, όστις είνε πρός τους Ιουδαίους, ό,τι πρός ήμιάς ο Ζεύς. Με μόνην την διαφοράν ότι, κατά τόν Ναζωραίον, ο Θεός αυτός είνε εις και μόνος, οικτίρμον και πολυεύσπλαγγνος.

—Πόσον όραιον θα ήτο Κίνας! επανέλαβεν ή άσθενής. Άς υπάγωμεν να ίδωμεν αυτόν τόν άνδρα τόν εν Ναζαρέτ.

—Σπεύσατε! είπεν ο Πιλάτος, άπερχόμενος. Η πομπή θα κινήση γρήγορα.

Δ.

Η ήμερα άνέτειλε λαμπρά, αλλά περί την μεσημβρίαν ο ουρανός ήρχισεν να συννεφούται. Σκοτεινά, χαλόχροοι νεφέλαι έφέροντο άνά τόν ουρανόν, άεικίνητοι, όσοι έγκυμονούσα θεέλλαν. Έναχοϋ διεφάνετο δια μέσον των νεφών ο γαλανός ουρανός, αλλά μετ' ολίγον μία στερεά μάζα εκάλυπεν όλόκληρον τόν θόλον του ουρανού. Μόνον εις τας γωνίας του ουρανού έσκόρπιζεν εισέτι ο ήλιος πύρ και χρυσόν. Άνεμος δέν έπνευσε μέχρι τούδε. Έπί τινος ύψηλού επιπέδου καλου,



μένου Γολγοθά, ἴσταντο ἤδη μικροὶ ὄμιλοι ἀνθρώπων, προπορευθέντων τῆς πομπῆς, ἣτις ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς πόλεως. Ἐκεῖ μακρὰν εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος διεφαινότο διὰ μέσου τῆς γαλιανῆς ὀμίχλης αἱ συγκεχυμένα γραμμὰ μεγαλειέτων ὑψημάτων.

Τὸ φορεῖον ἐν ᾧ εὐρίσκετο ἡ Ἄντεια ἐκομίσθη ἤδη βασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων δούλων, προπορευόντων δ' αὐτοῦ ὀλίγοι στρατιῶται διαταχθέντες ὑπὸ τοῦ Πιλάτου νὰ διανοίωσι δρόμον διὰ μέσου τοῦ πυκνοῦ καὶ συνωστισμένου πλήθους καὶ νὰ προστατεύωσι τὸ φορεῖον ἀπὸ τοῦ φανατικοῦ πλήθους τοῦ μισούντος τοὺς ξένους. Πλησίον τῆς Ἄντειας ἐβάδιζεν ὁ Κίννας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κεντηριώου Ρουφίλου. Ἡ Ἄντεια ἐφαίνετο ὀλίγον φοβουμένη τὴν προσέγγισιν τῆς μεσημβρινῆς ὥρας, ἣτις ἔφερον αὐτῇ τὰς φρικώδεις ὀπτασίας. Ἡ διήγησις τοῦ Πιλάτου περὶ τοῦ νεαροῦ Ναζαρινοῦ ἔκαμε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν νοῦν τῆς καὶ ἀφῆρσεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν σκέψιν τῆς ἰδίας ἀθλιότητος, διότι ὑπῆρχε κατὰ τὴν τὸ παράδοξον καὶ μυστηριώδες ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ, τὸ ὅποιον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ.

[Ἔπειτα συνέχεια]

## ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

### Η ΕΚΔΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατ' ἔτος τὰ μέλη τοῦ Χρηματιστηρίου παρακάθηνται εἰς κοινὸν πρόγευμα τὸ ὅποιον κατ' ἔθος παρατίθεται εἰς ἐξοχικὰ μέρη. Ἐφέτος τὸ Χρηματιστήριον ἐξέδραμεν εἰς τὸ Ξυλοκάστρον τῆς Κορινθίας. Ἐκτακτὸς ἀμαξοστοιχία τοῦ Σ.Π.Α.Π. παρέλαβε πρῶτ' πρῶτ'—τὴν 7 Μαΐου, Κυριακὴν—καὶ μετέφερε διακόσια περίπου μέλη τοῦ εἰς τὴν μαγευτικὴν κομῶπολιν. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦτο καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρης, οἱ διευθύνται τῶν ἐν Ἀθῆναις Τραπεζῶν καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς «Εἰκονογραφημένης».

Ἡ ἐκδρομὴ ἦτο μία γοητεία ἀτελείωτος. Φαιδρότης καὶ εὐθυμία καθ' ὅλον τὸ μέχρι Ξυλοκάστρου ταξίδιον. Αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ συνήθως ἀνιαροῦ ταξιδίου διέρρευσαν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆ κανεῖς. Καὶ ἔπειτα μία δεξίωσις εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Ξυλοκάστρου ἀλησμόνητος. Ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶχον συγκεντρωθεὶ καὶ ὅλαι αἱ κυρίαὶ καὶ ὅλα τὰ κορίτσια καὶ ὅλοι οἱ γέροντες καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ. Προσεφώνησε τοὺς ἐκδρομῆς ὁ Δήμαρχος Ξυλοκάστρου, προσεφώνησεν ὁ δικηγόρος κ. Καρυσφύλλης καὶ κατόπιν μετὰ τὴν μουσικὴν ἐπὶ κεφαλῆς περιήλθον ὅλον τὸ γραφικώτατον χωρίον. Ἡ χαρὰ τῶν κατοίκων ἦτο ἀπερίγραπτος. Οἱ ἐξῴσται εἶχον διακοσμηθεὶ μετ' ἄνθη, ἄλλοι ἦσαν κατάφορτοι ἀπὸ τάπητας βαρυτίμου καὶ κυρίαὶ καὶ κορίτσια ἔρραινον τοὺς ἐκδρομῆς μετὰ πέταλλα ῥόδων.

Κατόπιν πρόγευμα εἰς τὸν Πευκιᾶν. Δάσος ἀπὸ πεῦκα παρθένον. Πυκνόφυτον καὶ σκιερώτατον καὶ δύο βήματα παρέκει ἡ γαλανὴ ὀθόνη τοῦ κόλπου τοῦ Πατρῶν. Ἄρωμα κέδρου καὶ ὄσμη ἰωδίου. Ἐνας συνδυασμὸς ἀναψυκτικώτατος, ζωογονῶν καὶ διαστελλῶν πνεύματος καὶ... στόμαχον.

Αἱ προπόσεις δὲν ἔλειψαν. Προπόσεις σοβαραὶ καὶ προπόσεις ὠραῖαι. Καὶ ὑπὲρ τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὑπὲρ τῶν φιλοξενωτάτων κατοίκων τοῦ Ξυλοκάστρου καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημάρχου κ. Μερκούρη καὶ ὑπὲρ τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν. Ἔγινε καὶ μία μονομαχία διὰ προπόσεων, μετὰ τὴν ὠραίαν ἀληθῶς πρόποσιν τοῦ ἱατροῦ καὶ ὄψηγγου τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καρυσφύλλης, μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Τ. Ἡλιοπούλου καὶ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν μελῶν τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Κ. Ἀραβαντινοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀραβαντινὸς κατεκεραύνωσε μετὰ χειροκροτήματα τῶν συνδαιτημόνων τὸν ἀντιπαλόν του καὶ τοὺς Ξυλοκαστρίους, τοὺς ὁποίους ἀπέδειξεν ὡς μὴ Ἑλληνας, ἀφοῦ... δὲν ἔκαυσαν ἕως τῶρα τὸν μαγευτικὸν πευκῶνα των. Ἐν τέλει ὁ κυβερνητικὸς ἐπόπιτις τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Δ. Μακκᾶς ἤγειρε τὴν ἐξῆς πρόποσιν:

«Ἡδέως καθήκοντος, Κύριοι, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐκτέλεσιν. Σὰς παρακαλῶ νὰ πῶμεν εἰς ὑγίαν τῆς τρίτης δυνάμεως ἐν τῷ πολιτικῷ συστήματι, εἰς ὑγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, οὗ μόνος ἀντιπρόσωπος παρίσταται μετὰ ἡμῶν ὁ διακεκομμένος δημοσιογράφος κ. Βρατσάνος, διευθυντὴς τῆς «Εἰκονογραφημένης», τῆς μοναδικῆς εἰκονογραφημένης ἐπιθεωρήσεως τοῦ Πανελληνίου, ἣτις κατέκτησε πάντας ἡμᾶς καὶ κατακτᾷ ἔδαφος ὁσημέραι μετὰ τέραιστα ἄλλα ταίνουσα νὰ καταστῇ ἡ Illustration τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Τόπου μας».

Εἰς τὴν φιλοφρονεστάτην ταύτην πρόποσιν, τὴν ἀνταξίαν τοῦ ἀδροτάτου καὶ σεβαστοῦ φίλου, ὁ διευθυντὴς τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

«Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριοι. Σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεύετε ὅτι μετὰ συνέκρινε βαθύτατα ἡ ὠραία σας πρόποσις. Φαντάζομαι, Κύριοι, τὸ Χρηματιστήριον σὺν ἑνα βαρόμετρον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνδείξεων τοῦ ὁποίου αἱ ἀγοραὶ ρυθμίζουσι τὰς συναλλαγὰς των. Εὐχόμαι, ὅπως τὸ βαρόμετρον τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς παρέχῃ πάντοτε ἀγαθὰς ἐνδείξεις καὶ ἀντιπροπῶν εἰς ὑγίαν σας».

Περὶ τὴν δειλὴν ἐπηκολούθησε—ἦτο δὲ πολὺ φυσικὸν—καὶ γεῦμα εὐθυμον καὶ φαιδρότατον παρ' ὅλα τὰ ἐκ Κορίνθου δυσάρεστα ἀγγέλματα καὶ τὰς ἀγγελλομένας προθέσεις τοῦ Κορινθίου. Εὐτυχῶς τὸ ἐπαναφέρειν τοὺς ἐκδρομῆς τραῖνον δὲν ἀνετινάχθη διερχόμενον ἐκ Κορίνθου καὶ οὕτω τὰ μέλη τοῦ Χρηματιστηρίου ἐφάσσαν σφᾶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν περὶ τὸ μεσονύκτιον.

### Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τὸ δέρμα, τὸ προστατευτικὸν αὐτὸ περίβλημα τοῦ ἀνθρώπου, συνίσταται ἐξ ἴστου βριθόντος ἀγγείων, ὅστις κρατεῖ εἰς ἰσορροπίαν τὴν ἐξωτερικὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος. Ἐπὶ πλέον τὸ δέρμα εἶναι ὄργανον ἐκκρίσεως, ἀπεκκρίσεως, ἀπορροφῆσεως καὶ διαπνοῆς. Διὰ τοῦτο πάντες οἱ φυσιολόγοι ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ δέρμα εἶναι ἐν ἑκ τῶν σημαντικωτέρων ἡμῶν ὀργάνων. Διὰ τοῦ ἰδρώτος καὶ τῶν σημαντικωτέρων ἐκκρίσεων, ὡς καὶ διὰ τῆς ἀδῆλου διαπνοῆς, τὸ δέρμα ἀποβάλλει περισσοτέρας οὐσίας ἀπὸ τοὺς νεφροὺς καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς πνεύμονας. Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων ἀποδεικνύεται διατὴν ἡ καθαριότης εἶναι ἐνστικτικὸς οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' εἰς πᾶν ζῶν. Εἰς τοὺς νέους ἐπὶ πλέον ἡ καθαριότης, εἶναι ἀναγκαιοτέρα τοῦ ἀέρος καὶ τῆς τροφῆς, ἡ δὲ καλὴ λειτουργία τοῦ δέρματος, καθιστᾷ τοὺς ὁργανισμοὺς ὑγίεις καὶ εὐρώστους. Ἡ καθαριότης τὸ ἐλιξίριον τῆς μακροβιότητος ὅπερ μάτην ἀνεζητήθη ὑπὸ τῶν ἀλχημιστῶν, καθίσταται κατ' ἀνάγκην τὸ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς ὑγιεινῆς τοῦ γέροντος. Ἡ γοησις τοῦ ὕδατος εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ τονώσῃ τὸ δέρμα, νὰ ὑποδοθῆσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ νὰ παρασύρῃ τὰς ἐφαρμένους ἐπιδερμικὰς οὐσίας καὶ νὰ διαφυλάξῃ οὕτω τὴν ἀκραϊότητα τῆς ἀφῆς. Ἡ δὲ καθαριότης πρέπει νὰ γίνεταί εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος.

Δις τῆς ἡμέρας πρέπει νὰ γίνεταί πλύσις τοῦ προσώπου, ποδῶν καὶ χειρῶν τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν ἔγερσιν καὶ τὸ ἔσπερας κατὰ τὴν κατακλίσιν.

Διὰ τὴν καθαριότητα τὸ θερμὸν ὕδωρ εἶναι καλῆτερον, διότι εὐκολώτερον διαλύει τὰς λιπαρὰς οὐσίας. Καὶ αἱ διὰ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος πλύσεις εἶναι ἀπαραίτητοι, ἵνα κληρύνωσι τὰ κατώτερα μέρη τῆς δερματικῆς ἐπιφανείας, ἅτινα συνήθως εἰσὶν ἐκτεθειμένα, ἐναντίον τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

Ὁ σάπων καὶ πρὸ πάντων ὁ λεγόμενος τῆς Μασσαλίας καθίσταται χρήσιμος βοηθός, διότι ἀποσμῆχει τὸ δέρμα, ἀπαλύνει αὐτὸ καὶ γαλακτωματοποιεῖ τὰ λιπαρὰ μόρια, ἅτινα τὸ ρυπαίνουσιν. Τοὺς μελανὰς σάπωνας πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν διότι προκαλοῦσιν εἰς τὸ δέρμα φλογώσεις καὶ ραγάδας, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄλλα μᾶλλον δυσάρεστα.

✻

Ἡ ὑγιεινὴ παραγγέλλει καθ' ἑβδομάδα γενικὸν λουτρὸν καθαριότητος χλιαρὸν 28—30 βαθμῶν. Ὑπάρχουσι λουτρά διαφόρων εἰδῶν, ὡς γνωστὸν, τὰ ἀπλᾶ, σύνθετα, θαλάσσια, θεϊκὰ, ἀμμωνιακὰ, ἀλκαλικὰ, τὰ διὰ πίτυρων, ἀμύλου, καὶ πηκτῆς, ἅτινα καθιστοῦσιν ἐλαστικώτερον τὸ δέρμα διὰ τῆς ἀποσμῆσεως.

Ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν καθαριότητα τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκτὸς ἐὰν λαμβάνωσι χώραν καὶ ἐντριβαὶ διὰ σάπωνος.

Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐπιδερμικῆς καλλονῆς τὸ χλιαρὸν λουτρὸν εἶναι ἄριστον. Εἰς τοῦτο, ἂν ὑπάρχῃ ἐνδείξις ἀδῆσεως τῆς λιπαρότητος τοῦ δέρματος, δύναται τις νὰ προσθέσῃ πίτυρα, ἀμύλον ἢ καὶ πηκτὴν 500—1000 γραμμ. Τὸ διὰ πηκτῆς λουτρὸν, ἐνδείκνυται κυρίως εἰς τοὺς ἔχοντας τραχὺ τὸ δέρμα ἢ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ κνισμοῦ καὶ καύσου.

Πρὸς διάλυσιν τῶν ἐξανθήσεων τοῦ δέρματος, τῶν ἀπολεπίσεων κτλ. γίνεταί χρῆσις ἀλκαλικῶν λουτρῶν—300 γραμμ. ἀνθρακικῆς σόδας—καὶ τῶν θειούχων—100 γραμμ. θειούχου καλίου.

Δέον ὅμως τὰ χλιαρὰ λουτρά νὰ ἐπακολουθῶσιν πάντοτε ἐντριβαὶ καὶ ἀνατριβῆς, διότι ἀφ' ἐνός μὲν ἡ γοησις αὐτῶν διευκολύνει τὴν γενικὴν ἀντιδρασίν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διεγείρει, τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ δέρματος καὶ συνάμα τὴν τακτικὴν θρῆψιν τοῦ κυψελώδους ἴστου.

Πρὸς καταπολέμησιν τῶν υπερβολικῶν καὶ δυσόσμων ἐκκρίσεων τοῦ δέρματος, εἶναι ἐξαιρετὰ τὰ ἐξ ἀρωματικῶν γόρτων λουτρά ἢ βορικοῦ νατρίου. Τὰ δὲ λουτρά διὰ γλυκερίνης 500 γραμμ. τονοῦσι καὶ μαλακῶνουν τὸ δέρμα.

Μᾶλλον ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν γυναικεῖαν καλλονὴν εἶναι τὰ θερμὰ λουτρά, τὰ ρωσικὰ καὶ τὰ ἀτμολουτρά ὡς καὶ ἡ ὑδροθεραπεία, ἣτις, διαταράσσει τὸ νευρικὸν ἀγγειοκινητὸν σύστημα τοῦ δέρματος.

Τὰ θαλάσσια λουτρά εἶναι ὠφελιμώτατα κατὰ τὴν ἀνοιξιν, θέρος καὶ φθινόπωρον· ἀλλ' ὅταν γίνεταί κατάχρησις, συνισταμένη εἰς τὴν πολὺν διαμονὴν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, βλάπτουσιν.

Ἐν τέλει τὰ λουτρά ἐξ ἐλαίου ἐλαίων, διὰ γάλακτος, διὰ φράουλας καὶ φραγκοσταφυλῶν, διὰ καμπανίτου κ.λ.π. δὲν ἔχουσι νῦν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν, εἶναι δὲ μόνον φαντασιοπληξίαι διαφόρων κυριῶν αἰτινες διατελοῦσιν ἐν ἀγνοίᾳ.

✻

### ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Πολύτιμον ἐθνικὸν ἔργον, εἰς ὠρισμένον στηριζόμενον πρόγραμμα καὶ ἱερὸν, ἐπιδιώκον ὡς σκοπὸν: τὴν διάσωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Πλῆθος ἐθνικῶν δημοσιευμάτων τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ ἐπισημοτέρων καλῶν πληροῦσι τὰς ὑπερπεντακοσίας του σελίδας. Διακρίνοντα σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ ὠραία περιγραφή τῆς Παλαιστίνης, τὰ Προνόμια τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀγῶνες περὶ ἐπικρατήσεως ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐτι δὲ ἀπειρία εἰκότων.

Τιμᾶται ἀντὶ δρ. 6 καὶ φρ. γρ. (ἐξωτερ.) 6—Δεδεμένον πολυτελῶς ἀντὶ δρ. 8 καὶ φρ. γρ. (ἐξωτ.) 8.